

A Somogyi-könyvtár polcairól

Bankett a Tisza szállóban

A korabeli szegedi sajtó részletesen beszámolt a helyi kereskedelmi és iparkamara megalakulásáról. Tudósítást közöltek a Tisza szállóban rendezett bankettéről, valamint a városházi alakuló ülésről is. A Somogyi-könyvtár dokumentumaiból összeállított ipar- és kereskedelemtörténeti összeállításunk ezúttal a Szegedi Napló és a Szegedi Híradó cikkei alapján készült.

„Kamarai tagok bankettje – Ismerkedési estély.” Ezzel a címmel közölt részletes tudósítást a Szegedi Napló 1890. szeptember 7-i, vasárnapi száma a szegedi kereskedelmi és iparkamara előző esti bankettjéről. A kamarai tagok „első, s még csak félhivatalos összejövetelét” a Tisza szálló kistermében rendezték. „A beltágok nagy érdeklődést mutattak és szinte teljes számmal jelentek meg” az estélyen.

A beszámoló felsorolja mindazokat a jeles vendégeket, akik megtisztelték jelenlétükkel az eseményt. Az elsők között említi Kállay Albert főispán, Pálfy Ferenc polgármester, Rainer József főkapitány, Kulinyi Zsigmond, Lipcsey Ádám, Szmollény Nándor lapszerkesztők nevét.

Az estély hangulatáról és a kamara működéséhez fűzött várakozásokról érzékletesen fogalmaz a hajdani (sajnos, névtelen) tudósító. „A kedélyes és fényes vacsora fölött számos pohárköszöntőt mondtak, melyeknek tenorja mindvégig a szegedi kamara fölvirágzása volt. De nemcsak a szavak biztatók a kamara jövőjére, hanem főleg az a tény, hogy a választmány egytől-egyig intelligens elemekből áll, akiknek lelkes, buzgó és céltudatos működésére bizton lehet számítani.”

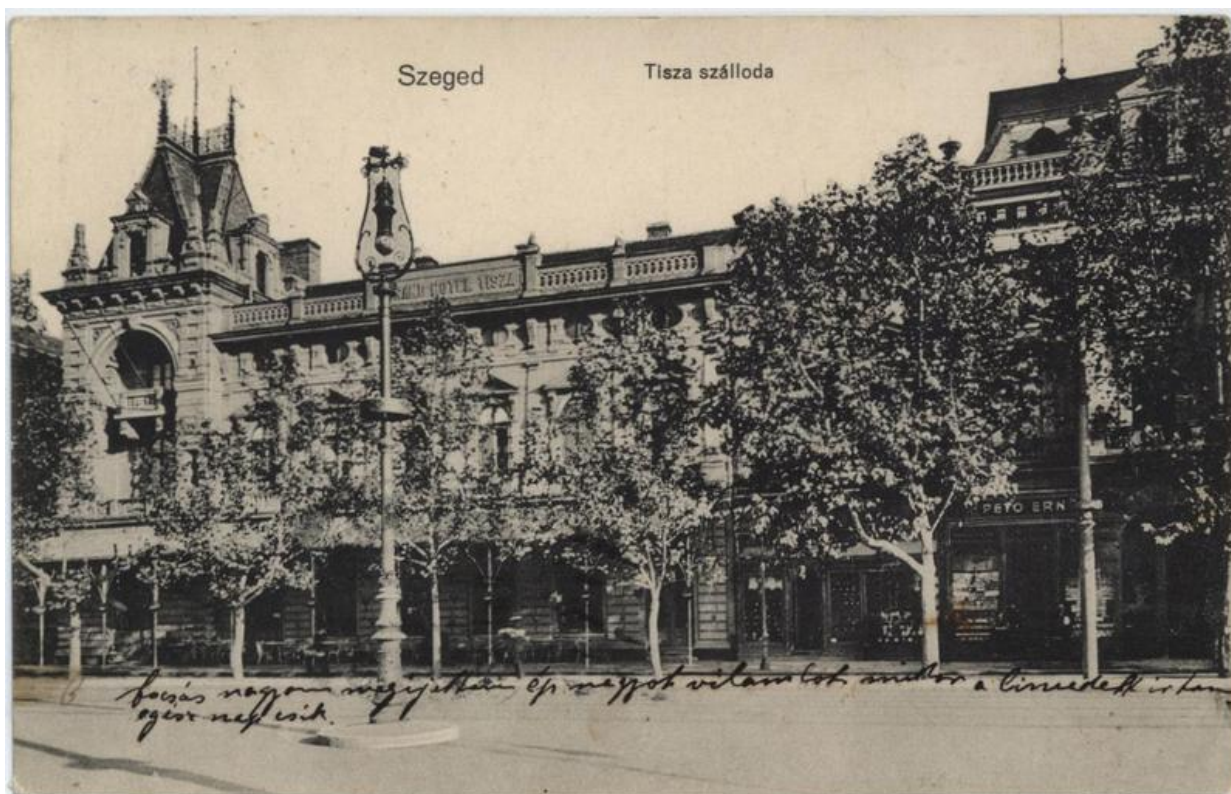
A továbbiakban pohárköszöntők sora következik. A beszámoló végén az áll, hogy „A kamara alakulása holnap (vasárnap) d. e. 10 órakor megy végbe Kállay Albert főispán elnöklete alatt a városi széképület közgyűlési termében.”

A Szegedi Híradó ugyanaznapi számának címlapján vezércikket szentel a kamara megalakulásának. Az írás mondandója józan várakozást tükröz. Kifejti, hogy a testület létrejötte egyik legfontosabb föltétele annak, hogy Szeged „a magyar Alföld uralkodó központjává” emelkedjék. Hozzáteszi ugyanakkor, hogy „nem várunk csodákat”, s „jogos reménykedésünk eléggé szerény térre szorítkozik.” Közülük az első, hogy a kamara kapocsként fogja össze az eddig elkülönült kereskedelmi és ipari érdekeket, „melyeknek zavartalan összhangba hozatala a virágzásnak mellőzhetetlen föltétele.”

A továbbiakban a gyáripar föllendülését, a vidék érdekvédelmét emeli ki. Figyelemreméltó, hogy a lap szerint a kamara működése Szegedet a „fináncziális és forgalmi szempontokon” túl, nemzetiségi politikai szempontból is a délvidék központjává emelheti.

Nyilas Péter

Korabeli képeslap a Tisza szállóról